

Ив. Вазовъ

Сѣячи.

Моренъ орачътъ изъ нивата сѣеше,
 Сѣеше въ равни бразди,
 Руенъ се потъ отъ челото лѣеше
 И по космати гърди.

Гледахъ, какъ хвърляше весело семето —
 Чисти и здрави зърна.
 Сѣй, земедѣлецо, днсъ му е времето,
 Хвърляй добри семена.

Съ жътва богата, съ споръ, изобилие
 Богъ ще труда надари.
 Честно и славно е твойто усилие,
 Бодро засѣвай, ори.

* * *

Зная сѣячи и други въ нивата —
 Въ другата нива у насъ:
 Тамъ ще поникне трънакътъ, копривата —
 Не позлатениятъ класъ.

Гнило е семето въ почвата плодната,
 Дето го прѣскаатъ они,
 Плодове грозни ще бликнатъ въ народната
 Нивица, — грозни злини.

Хранятъ съ отрова това поколѣние
 Съ дѣло, съ примѣри и съ речъ . . .
 Бждеще страшно ще жънемъ въ смущение,
 Жънемъ го даже ний вече . . .

* * *

Сѣйте, сѣячи, доброто засѣвайте
 Въ младата нива у насъ,
 Истини здрави въ душитъ втълпявайте,
 Важенъ е днешниятъ часъ.

Сѣйте ламтежъ къмто правда божествена,
 Сѣйте любовъ — не вражда,